

[Hans Thyge Jacobsen.]

forhold at tage i betragtning. For det første, at der begynder at vise sig nogen arbejdsløshed, som det offentlige må have opmærksomheden henvendt på. Der er rundtomkring i landet en vis arbejdsløshed, som truer med at få en karakter, som vi må træffe foranstaltninger imod. Endnu er vi heldigvis sådan stillet, at arbejdsløshedsspøgelset ikke har vist sig, men det er, ligesom om der er en uro for, at det skulle træde frem fra tapetdøren, og derfor tror vi, at man i god tid må træffe sine foranstaltninger. Vi kender jo midlerne fra de tider, da arbejdsløsheden i Danmark var af katastrofalt omfang; de er gennemprøvede, og der er jo ikke nogen, der har fremført nye forslag, og derfor forekommer det os, at man nu i tide må genoplive visse af de lovgivningsforanstaltninger, man i tidligere tider havde for at modvirke en omsiggribende arbejdsløshed. Heri vil jeg give den højtærede arbejdsminister fuldstændig ret.

For det andet er der, såvidt jeg har forstået, opsparet en hel del midler i det mellemkommunale refusionsforbund — jeg kan ikke huske tallet, men jeg synes, jeg har set i en avis, at det drejer sig om et betragteligt beløb. Tager jeg fejl, når jeg synes at erindre noget om, at der ligger opsparet 120 mill. kr. i det mellemkommunale refusionsforbund? Jeg ved som sagt ikke bestemt, hvor meget det drejer sig om, men det er dog et betragteligt beløb, som er opsparet her i årenes løb. Dette opfordrer også til, at man griber til at drage nytte af det mellemkommunale refusionsforbund.

Vi kan altså stort set ikke have flere indvendinger eller ønsker at fremføre end dem, mit partis ordfører i landstinget, hr. Jørgen Jørgensen, fremførte. De drejede sig for det første om arbejdstiden og dernæst om ønskeligheden af, at loven ikke blev gjort permanent, men fik en tidsbegrænsning, og vore ønsker er imødekommet. Hvad det sidste angår, tror jeg det er rigtigt. Der er jo i skattekommisionen overvejelser i gang med henblik på selve den mellemkommunale refusionsordning. Der er sagkyndige, som mener, at denne form i vort skattesystem ikke har svaret til forventningerne, og at man måske må forlade den, men derom vil der jo til sin tid komme til at foreligge en betænkning. Hvis der findes flertal i skattekommisionen — og til sin tid her i rigsdagen — for, at man skal forlade dette system med mellemkommunale refusionsforbund, kan det jo ikke nytte, at vi gør en lovgivning som denne permanent;

så er det nødvendigt, at den har en tidsbegrænsning, således at vi ikke kommer i vanskeligheder. Det er altså af praktiske grunde, at vi fra vor side har anbefalet dette, og da man har imødekommet vore ønsker på de to punkter, hvor vi navde ønsker, kan vi med fuld tilslutning stemme for det foreliggende lovforslag.

Noget andet er, at den arbejdsløshed, vi i øjeblikket er ved at se vokse frem, har en karakter — deri har det ærede medlem hr. Wiggo Larsen ret —, som man nøje bør undersøge. Når man hos Burmeister & Wain ikke kan beskæftige flere folk af den grund, som det ærede medlem rigtigt fremførte, nemlig at man savner dertil skikkede uddannede folk, er det jo et stort spørgsmål, om der ikke var noget at nå ved at komme ind på tanker om en omskoling af visse dele af arbejdskraften. Der er tanker fremme i den retning rundt omkring i sociale tidsskrifter, tanker, som jeg synes bør påkalde almindelig opmærksomhed. Man er nået langt i så henseende i andre lande, og vi er faktisk også nået langt i så henseende her i landet. Den højtærede arbejdsminister kan hos sin kollega, den højtærede socialminister, sikkert indhente materiale, som viser, hvor langt man i invalideforsorgen er nået i henseende til omskoling af arbejdskraft, og hvad man kan nå overfor invaliderede personer, kan man naturligvis endnu bedre nå overfor fuldt arbejdskraftige medborgere. Der er for mig ikke tvivl om, at på dette punkt er der i vore dage, sådan som det hele former sig, en opgave at røgte, og det er måske ved en anledning som denne også nok værd at henlede opmærksomheden herpå.

Svend Jørgensen: Vi er indenfor mit parti af samme mening som den højtærede arbejdsminister og de ærede foregående talere: at der allerede nu desværre er tegn til en øget arbejdsløshed. Jeg er også af den opfattelse, at der rundt omkring i kommunerne kunne iværksættes en hel del småarbejder, arbejder, som man rimeligvis vil tage op, dersom dette lovforslag bliver gennemført, men som ellers ikke ville blive iværksat. Vi har i så henseende også visse erfaringer at gå ud fra, eftersom vi jo før har haft lignende love. Disse love blev adskillige steder benyttet meget til trods for, at de havde visse mangler, f. eks. den korte arbejdstid. Det er mit indtryk, at disse mangler nu efter de indvundne erfaringer i nogen måde er blevet afhjulpet — arbejdstiden er jo således forøget i det forelagte lovforslag.

Vi er tilfredse med, at man har bevaret